

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Promptvarii exequialis pars ...

Continens centurias II. dispositionum, quibus themata funebria sive
scripturae dicta varia ...

Bidembach, Felix

Francofurti, 1625

Thema IV.

[urn:nbn:de:bsz:31-130978](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-130978)

Expetendæ etiam tales intercessionēs, Gen. 20. v. 7. Multum valent apud Deum. Quod patet exemplo Miriam, Num. 12. v. 13. Ieroboami, 1. Reg. 13. v. 6.

I. I. Videmus etiam milites in suo officio nihilominus posse esse pios. *Wann sie es nur gern thäten.* Exempla piorum militum David: Iosua: Gedeon: Iudas Macchabæus. Illis quoque viam ad cælum non intercludit Joannes Luc. 7. v. 14 Pauci autem hodie sunt, de quibus dicere possemus Christo, Dignus est, vt beneficias, &c. Sed dicendum: Indignus est, qui viuat: Non amat religionem: Tempa destruit, non ædificat, &c.

IV. Pars.

De ægroto, & querentibus Medicum diximus. Nunc ipsum Medicum videamus. Is verus est Medicus ille animæ & corporis (Matt. 9. v. 12.) CHRISTVS.

1. Quam primum compellatur, mox ipse abit cum legatis.

2. Placet illi fides centurionis, quam commendat.

3. Legatis dicit, Fiat sicut petitur. Et illi domum reuertu inueniunt seruum sanum.

L. I. Christus verus Medicus, omnipotens, absens, vno verbo potest sanare. Ad illum fide & precibus confugiendum. De his sæpius.

II. Solatium pro pauperibus: Quod seruum etiam pauperem mox sanat (ad quem descendere vult) non minus quam filium Reguli diuitis, Joan. 4. & filiam Iairi. Luc. 8. Venite omnes, ait, Matt. 11. v. 28.

F I N I S.

T H E M A I V.

Matt. 8. v. 14. & 15.

De socru Petri febricitante sanata.

D I S P O S I T I O.

Rara hæc est multis nominibus, & elegans historia,

Dd 4

vbi

vbi focus in domo generi lethaliter decumbens sanatur, maximo cum eiusdem gaudio : atq; vno momento sic reficitur febricitans vetula, vt ad mensam mox seruiat suis. Digna etiam non tantum propter bonum Petrum & focum eius charissimam, & propter Christi miraculum excellens : sed etiam propter nostram multiplicem (quam ex hac historia capere possumus) vtilitatem, quæ animis nostris altius infigatur. Quæ & digna fuit habita, vt à tribus Euangelistis, Matth. 8. Marc. 1. Luc. 4. describeretur [Si cui placet, potest hoc initium esse Exordij.]

Videamus autem primum anum febricitantem.

Deinde vero domesticos, quomodo valetudinem illius curauerint, vel quomodo ægrotanti seruiuerint : In tercessione scilicet pia.

Tertio, Medicum Christum sanantem bonam fœminam.

Quarto, Anum sanatam. Possent quatuor concionibus tractari,

I. Pars.

1. Decumbit focus Petri in Capernaum. Atq; graui morbo correpta fuit : febris scilicet : Quamuis enim febris hodie non habeatur pro morbo lethali, tamen in illis calidissimis regionibus alia fuit ratio Febres enim erant acutissimæ & periculosæ : vt patet exemplo filij Reguli, Ioan. 4. v. 3. 2.

Præterea vetula erat hæc focus Petri : adeoque tanto morbus periculosior, quia viribus exhausta. Senibus enim febres sunt plerumq; lethales.

Facit hoc ad amplificandum miraculum Christi.

2. Deinde notandum, quod focus decumbit in domo generi, Petri : in qua vna cum fratre Andrea habitabat, Marco teste, cap. 1. v. 29.

L o c u s I. Videmus senectutem multas afferre infirmitates. Hospes vocatus, vbi venit ingratus, est senectus, iuxta verbum de Senio :

Me

Me cupit omnis homo, nemo non odit adeptus.

Tam magnifico iam floccipendor iisdem :

Me reputant aliqui magnum, & venerabile quiddam.

His ubi contigero, vitiosa vix nuce dignum.

Ducunt, & dictis iam detestantur acerbis.

Ergo 1. qui sunt senes, hæc patienter ferant.

2. Qui non sunt senes, non optent fieri tales. Quia senectus per se morbus est. Vide difficultates senectutis. Eccl. 12. v. 2. & 2. Sam. 19. v. 35. Et hæc de vetula socru Petri.

II. Deinde videmus, Petrum non fuisse sacerdotem Pontificium; & Christum non fuisse Papam. Alias non licuisset Petro Apostolo habere vxorē. Quia enim socrum habet, vxorem quoque habuit. At inquit illi. Habuit coniugem antequam fieret Apostolus: alias non licuisset illi ducere vxorē. Et deseruit illam, postquam factus est sacerdos. Contra Paulus testatur, Petrum secum duxisse vxorem, 1. Corin. 9. v. 5. Et licere id ipsum aliis quoque, ex eodem loco, & 1. Tim. 3. v. 2. clarissime patet.

III. Laudanda concordia fratrum, Petri & Andreæ, quod in vna domo simul habitant. Dicitur enim domus Simonis & Andreæ, Marc. 1. v. 29. Quam iucundum habitare fratres in vnum, Psal. 133. v. 1. Syr. 25. v. 2.

IV. Laudanda charitas Petri, qui socrum suam anum vetulam, ægram, &c. in domum recipit, & omnia ei officia præstat. Est hæc res rari exempli. Ruth. commendatur hoc nomine, & exemplum fere vnum est, sed præmium à Deo accipit propter honoratam socrum: quod non tantum iungitur Obed, sed auia Christi fit, Ruth. 3. v. 1. Debent liberi parentum (præsertim si senio confecti aut ægri sint) curam suscipere. Deus merces est.

Haaco filii benefaciunt cœcutienti, ægro, seni Etiam Esauus ille alioquin ferus, Genes. 27. v. 31. Vide quomodo Josephus pro patre sollicitus sit, Gen. 47. & seq. Vide Syr. 3. v. 14. & seq. & Tob. 4. v. 3. Magna hodie liberorum, generorum, &c. asseggia. Quam Deus multis modis vlcificitur, maxime vero pœna talionis.

Da 5 II. Pars.

II. Pars.

Ita domum Simonis sunt ingressi cum Christo, ex schola Capernaitana, Joannes, Jacobus, Andreas & ipse Petrus. Quam primum autem Christus illuc venit, referunt illi de morbo illo socrus: & haud dubie primus omnium Petrus: qui forsitan hanc ob causam in suam domum Christum introduxit. Et addit Lucas. Intercedeabant pro illa ad Dominum, v. 38.

LOCVS I. Hodie non facile gener pro longæuitate & comoda valetudine socrus orabit, præsertim si aliquid hæreditatis ab ipsa expectaret. Wasn Graß auff der Schwirgerwächst soist sicam stiet st. Sic quoque omnes nurus suas oderunt socrus. Idque iam quasi pro lege & consuetudine habetur. Sed male. Debet socrus esse loco matris. Et pii generi atque piæ nurus reueretur illas tanquam parentes. Omnes senes honorari vult Dominus, Leuit. 19. vers. 32. Ergo omnium maxime, à quibus habemus, quod charum est.

II. In genere omnes debent suscipere curam ægrotorum hoc pacto non tantum, vt illis seruiant, sed maxime vt pro illis intercedant. Hoc est necessitati sanctorum communicare, Rom. 12. v. 13. Id requirit Paulus, 1. Tim. 2. v. 1. Gratæ sunt Deo illæ intercessionis, Gen. 28. vers. 7. Ideoq; in infirmitatibus preces ecclesiæ recte requiruntur. Ita iubente Jacobo, cap. 5. v. 14. & 16. Charitas hoc postulat vt quæramus, quæ aliorum seruiunt commodo, 1. Corinth. 13. v. 5. Sæpe impetratur valetudo aliis per eiusmodi intercessionem Baiuli illi Mar. 2. vers. 4. & adducentes mutum, Matth. 9. Mar. 7. vers. 12. Idem hodie preces efficiunt, Syr. 35. v. 21.

III. Pars.

Christus ingreditur Petri & Andreae tuguriolum, cum potuisset in splendidissimis ædibus centurionis & aliorum pernoctare. Non enim verisimile est, in domo Petri multa fuisse strata reperta, non serico operite æduli eburni

neierant ibi, non delitiæ, cibi lauti, &c. Jacet hîc in hypocausto vilissimo, anus vetula, antiquo panno lecta, &c. At his Christus lubens conuerſatur. Astat proxime ad lectulum: manum febricitantis ſua manu tenet, fouet & calefacit. Increpat febrim, & iubet illam ex hoc miſero corpufculo ſecedere. Confeſtim ſic vetula vires recipit, vt poſſit miniſtrare menſæ.

L. I. Inſigne miraculum, omnipotentis Medici artem demonſtrans, qui rebus etiam inanimatis poteſt præcipere: & vno momento ægram reſtituere.

Plurimi ſuperſtitioſis artibus conantur febrim pellerè, at precibus hoc à Chriſto impetrandum. Syrac. 3°. v. 9. Deinde legitima & ordinaria media adhibeantur, Ibid. Abſint ſuperſtitiones & artes Magicæ. Tam potens adhuc Chriſtus vt poſſit ſanare: licet non eodem modo manum apprehendat. Tamen adhuc præſentiſſimus adefſt ægris & omnibus inuocantibus, Matth. 18. v. 19. & 29. v. 10. Prope eſt Dominus, Pſal. 145. v. 18.

II. Magnum ſolacium his, qui in pauperibus caſis, turgurijs & triſtibus lectulis aſſixi hærent (ad quos nemo ex diſtoribus, nobilioribus cupit accedere) quod tamen Chriſtus filius Dei illa loca non auerſetur. *Er iſt gern im dem Lazareth/ Seelhaus/ Sickenſtuber.* Medicus enim eſt, nec auerſatur ægros pauperes: ſi ſint pij & pœnitentes. Ego reſiciam, Matth. 11. v. 28. Cum ipſo in tribulatione, Pſal. 91. Ideoque magna cum fiducia inuocandus, Heb. 2. v. 18. & 4. v. 15.

III. Non rantopere auerſandi & exhorreſcendi ægri, febribus aut alijs morbis correpti. Opus charitatis eſt, viſitare ægros, Matth. 25. v. 36.

Mancher Nar meynet/ er müſte gleich ſterben/ wann er zum Kranken gehe/ ihm die Hand reiche/ ic. Pudeat te quiſquis es, ſi cupias meliori loco haberi, quam ipſe filius Dei, qui manum febricitantis tenet. Nec tamen ab omnibus requiritur, vt ægrotantibus, morbis foedis & hæreditarijs correptis, manus portigant. Alia ratione ſuble-

subleuandi, consolandi, die Pfiffs-Quar: soll man bieten.
Hoc omnes debeat. Præferri qui possunt pauperes iu-
uare nummis.

IV. Pars.

Socrus Petri restituta, gratitudinis loco, legitur seruiisse
Christo & Apostolis. Mensam parat. Facit quod po-
test.

L. Sanitati restituti sint grati erga Deum. Cauent à
peccatis, Joan. 5. v. 14. Et erga benefactores Medicos, &
alios, &c.

F I N I S.

T H E M A V.

Matth. 9.

Historia de resurrectione filie Iairi, &c.

Hæc supra in Classe I V. quatuor Dispositionibus pro-
lixè est explicata, ex historiis trium Euangelistarum. Vide
I. part. Promptuarii, pag. 268. & seqq.

T H E M A VI.

Matth. 10. vers. 28. ad 37.

*Nolite timere ab iis, qui corpus occidunt, animam au-
tem non possunt, &c.*

Hæc supra tractata inuenies peculiari Dispositione,
Numero XII I. in Classe V II. pag. 576.

De Capillis autem capitis numeratis, &c. etiam infra
in hac parte sequetur peculiaris Dispositio, Num. XII. Ex
Luc. 12. v. 18.

T H E M A VII.

Matth. 22. à vers. 23. ad. 33.

*Disputatio Sadducæorum de resurrectione mortuorum,
habita cum Christo.*

DIS.